

i Folketinget nedsat med 200 000 Kr. Mindretallet i Folketinget foreslog, at det oprindelige Forslag skulde opretholdes, saaledes at Udgiften var blevet 200 000 Kr. større, end den højtærede Forsvarsminister ønskede. Paa Grundlag af de Besvarelser, vi har faaet fra militære sagkyndige indenfor Marineministeriet, opretholder vi ikke, at den Sum, som blev vedtaget i Folketinget, skal forhøjes med 200 000 Kr., men kun med 50 000 Kr., altsaa en Nedsættelse fra Forsvarsministerens oprindelige Forslag paa 150 000 Kr.

Det tredie Forhold, som jeg i denne Forbindelse skal gøre opmærksom paa, faar man Øje paa, naar man har gennemgaaet samtlige Poster vedrørende Søværnet. Der findes da til sidst opført nogle Beløb, som kommer til Fradrag. Dette Fradrag, som for det første angaar Ledighed i de lovmæssige Rammer for de faste Menige, var oprindelig af Forsvarsministeren foreslaaet sat til 450 000 Kr. Ved tredie Behandling stillede Forsvarsministeren Forslag om, at Beløbet som Besparelse skulde sættes op til 600 000 Kr. Vi for vort Vedkommende indrømmer den Begrundelse, der foreligger for, at det Beløb, der fremtræder som Fradrag, bliver 600 000 Kr.; med andre Ord, paa dette Punkt har den højtærede Forsvarsminister ogsaa faaet en økonomisk Indrømmelse paa 150 000 Kr.

Resultatet af dette bliver altsaa, at der fra vor Side stilles Forslag om, at Besparelsen paa de militære Budgetter, som i Folketinget var fastsat til 7,1 Mill. Kr., ikke bliver 7,1 Million, men at de 6,4 Mill. Kr. bliver indsat igen, saaledes at der bliver en Forskel paa 700 000 Kr. Hvorvidt der havde været Mulighed for, at andre Beløb kunde være sparet, skal jeg ikke udtale mig om, men hvis man fuldt ud tager Hensyn til de militære sagkyndiges Begrundelse, vil dette ikke være Tilfældet, og da Tiden har været saa knap, har vi ikke kunnet komme ind paa en virkelig Realitetsbehandling. Jeg skal derfor ikke udtale mig om, hvorvidt der havde været Mulighed for større Besparelser.

Der foreligger altsaa nu denne Indstilling til det høje Landsting fra Finansudvalget. Jeg skal endnu kun til-

føje, at naar Ændringsforslagene eventuelt bliver vedtaget, bortfalder de to Tekstanmærkninger, der ved tredie Behandling i Folketinget blev indsat paa Krigsministeriets Budget. Thi det, der sker her: at de Beløb, der oprindelig var foreslaaet af Ministeren, i nogen Grad nedsættes, angaar kun de frie Bevillinger og ikke noget som helst af de Beløb, der er bundet ved en bestaaende Lov. Disse Tekstanmærkninger falder altsaa, hvis Ændringsforslagene, som af os foreslaaet, vedtages, bort.

Med disse Ord skal jeg anbefale det høje Ting for det første at vedtage de af mig omtalte og anbefalede Ændringsforslag og dernæst at vedtage Lovforslagets Overgang til tredie Behandling.

Martin Olsen: Den ærede Ordfører for Udvalget (Maegaard) har nu gjort Rede for den neutrale Side, om jeg saa maa kalde det, af disse Ændringer, og den Forklaring kan man jo ganske rolig anerkende, for saa vidt angaar det, at man siger: Det kan man gaa ind paa, og det kan man ikke gaa ind paa. Men det ærede Medlems Motiver for, at Resultatet er blevet et saadant, vil jeg ikke underskrive. Det ærede Medlems Hovedanke syntes at være den, at der ikke havde været Tid. I og for sig kan den Betragtning være rigtig, idet man jo ikke har haft Tid til at gennemgaa Finanslovsforslaget og heller ikke de to Militærbudgetter for at se, paa hvilke Punkter der eventuelt kunde spares. Men det er ikke det, det her har drejet sig om. Det, vi skulde gøre, var at se, om vi kunde tiltræde de Nedsættelser, der var vedtaget i Folketinget, eller ikke. Og nu er man jo kommet til det — jeg vil sige delvis, smaat imødekommende Forslag, som foreligger fra Flertallets Side. Men det kan naturligvis — vil man kunne forstaa — ikke tilfredsstillende os, da vi fra vor Side har holdt paa, at vi skulde tiltræde Finanslovsforslaget, som det forelaa.

Jeg siger, at det Grundlag, paa hvilket dette Resultat er fremkommet, kan jeg ikke anerkende, thi jeg har ikke i noget Udvalg, hvoraf jeg har været Medlem, været Vidne til, at man har stillet Spørgsmaal paa den Maade. Jeg har sagt det i Udvalget, men saa har man svaret: Det gør man altid.